

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐκὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἔβηρον παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ἐκὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ : Ἐξωτερικοῦ :
 Ἔτησία . . . δε. 8,— Ἔτησία φρ. χρ. 10,—
 Ἑξάμηνος . . . 4,50 Ἑξάμηνος . . . 5,50
 Τετμήνηος . . . 2,50 Τετμήνηος . . . 3,—
 Αἱ ἀσυνδρομαὶ ἀρροῦνται τὴν 1ην Ἰανουαρίου μηνός.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ἸΑΡΥΘΗ Τῶν 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐσωτερικοῦ λελ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
 τιμῶνται ἕκαστον λελ. 25 (φρ. 0,25).
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Οδὸς Ἐδερσίου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβακείου

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος Ἐν Ἀθήναις, 1 Μαΐου 1910 Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 22

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΧΥΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'. (Συνέχεια)

Ἡερίλημος τῶν προηγουμένων.—Μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἀουσταελάι, ὁ μικρὸς βοημὸς Τιάρκος, ἀπολυθόμενος ἀπὸ τῆν γίδαν τοῦ Λέαν, μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, διὰ νὰ τῷ προσφέρῃ γάλα, καθὼς τὸν εἶχε διατάξῃ τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ προσταύτου του, τοῦ λοχαγοῦ Κορμά. Ὁ Ναπολέων ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ τὸν Τιάρκον, διότι ὁ μικρὸς βοημὸς δίδωσεν μίαν ἀποδείξιν ἐπιστολῆν τὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ κατώρθωσε νὰ τὴν λάβῃ ἐγκαίρως ὁ στρατάρχης πρίγκιψ Μυράτ. Συνετέλεσεν ἐπίσης, μετὰ τὸν σοφὸν γάδαρόν τὸν Καρλίην, εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς γεφύρας Θαβάρ. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐμφανίζονται εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκίαν ὁ λοχαγὸς, τὸ παιδίον καὶ ἡ Λέα, ὁ Ναπολέων ἀκούει τὰς ἀναφορὰς τῆς ἡμέρας, τὰς ὁποίας τῷ ἀναγινώσκει ὁ ὑπασπιστὴς του :

«Ὁ καραινοφόρος Πίντος τοῦ 10ου συντάγματος τοῦ ἐλαφροῦ πεζικοῦ, ἀπεκρίθη τὸν βραχίονα ὑπὸ μιᾶς σφαίρας.

«—Βοήθησέ με, εἶπε πρὸς τὸν σύντροφόν σου, νὰ καταβάσω τὸ σάκκο μου καὶ τρέξω νὰ μ' ἐκδικήσῃς».

«Θέτει κατόπιν τὸν σάκκον τοῦ ὑπὸ τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ βαδίζει μόνος τοῦ πρὸς τὸ νοσοκομεῖον...»

—Τὸν σταυρὸν ! λέγει ἀπλῶς ὁ Ναπολέων ἑξακολούθησατε.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἐξακολουθεῖ :

«Ὁ στρατηγὸς Τιμιπώ, βαρῶς πληγωμένος, μετέφερετο ὑπὸ τεσσάρων αἰχμαλώτων ρώσων. Ἐξ Ἰάλλοι, πληγωμένοι ἐπίσης, τὸν βλέπουν, διώκουν τοὺς Ρώσσους καὶ ἀρπάζουν τὸ φορεῖον λέγοντες : Μόνον εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἡ τιμὴ νὰ φέρωμεν ἓνα Ἰάλλον στρατηγὸν πληγωμένον».

—Τὰ ἐνόματά των ; ἤρωτήσαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐγείρων τὴν κεφαλὴν.
 Ὁ ὑπασπιστὴς ἤρθενα εἰς τὰ ἐγγράφα του διὰ νὰνεύρη τὰ ἐνόματα τῶν ἀρσάνων αὐτῶν ἡρώων, ὅταν ὁ Ναπολέων τὸν δέχοιτο. Εἶχε παρατηρήσει τὸν Κορμᾶν καὶ τὸν Τιάρκον, οἱ ὁποῖοι ἐστέοντο ὀλίγα βήματα ὀπίσθεν, μὴ τολμώντες νὰ προχωρήσουν διὰ νὰ μὴ διακόψουν τὴν ἐργασίαν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἄ, ἔκαμε μὲ χαρὰν, νὰ ὁ μικρὸς μου γιδᾶς !

«Ἐμ' ἐγώ ! ὁ Τιάρκος σου ! (Σελ. 182 στ. γ')

Ἐπειτα, βλέπων ὅτι ὁ Κορμάς εἶχε δευμένον καὶ κορμασμένον τὸν βραχίονα, τὸν ἤρωτησε μ' ἐνδιαφέρον.

—Πῶς ; ἐπληγώθη, καὶ σὺ, μὲ κρῆμα ;

Ὁ Λουδοβίκος Κορμάς ἐχαίρεττος καὶ ἀπεκρίθη :

—Μικρὰ πράγματα, Μεγαλειότατε. μιὰ σπαθία κοντὰ στὸν ὠμὸν ἄλλὰ τὸ Αἷμα ἐπληρώθη καλά : ἀνάθηκα πρῶτος εἰς τὸ ὄροπέδιον τοῦ Πράτσου.

—Τὸ γνωρίζω, ἀπεκρίθη ὁ Ναπο-

λέων, ἐπινεύων ζωηρῶς ὁ λοχαγὸς Κορμάς μνημονεύεται εἰς τὴν ἀναφορὰν. Ὡστὲ ἐμπροσθὲς νὰναγγεῖλῃς εἰς τὴν Λευκοθέαν, ὅτι ὁ σὺλγὸς τῆς εἶνε συνταγματάρχης.

Ὁ ἀξιωματικὸς ὠχρίσεν ἀπὸ τὴν χαρὰν του.

—Συνταγματάρχης ! . . ἦ, Μεγαλειότατε, εὐχαριστῶ ! εἶνε πάρα πολὺ... Διακόψας ἀποτόμως τὰς εὐχαριστίας τοῦ Κορμά, ὁ Ναπολέων ἐστράφη πρὸς τὸν Τιάρκον :

—Λοιπὸν, μικρέ, τῷ εἶπε, περιμένω τὸ γάλα σου !

Ὁ μικρὸς βοημὸς ἔτρεξε μετὰ τὰ τέσσαρα νάλμῆξιν τὴν Λέαν, ἣ ὁποία ἐστάθη μ' εὐπειθεῖαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φαίνεται ἐνοούσα τὴν τιμὴν, τῆς ὁποίας ἐκρίνετο ἀξία, νὰ προσφέρῃ τὸ γάλα τῆς εἰς τὸν μέγαν Αὐτοκράτορα.

Ἐνῶ ὁ Τιάρκος ἐγέμιζε τὸ κούκιον κούπακι, τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε δώσει ὁ μαμελοῦκος Ρουστάν, ὁ Ναπολέων, δεικνύων τὸν μικρὸν εἰς τὸν Κορμᾶν, τῷ εἶπε :

—Πρέπει νὰ στείλωμεν αὐτὸ τὸ παιδί στὸ Παρίσι... θελῶ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσω ἓνα μέλλον.

—Διατάξατε, Μεγαλειότατε.

—Ναί, ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ Αὐτοκράτωρ, λαμβάνων τὸ δοχεῖον, τὸ ὁποῖον τῷ ἔπεινε ὁ Τιάρκος μετὰ ὑποφρέμουσαν χεῖρα τὸ παιδί τοῦ κατώρθωσε νὰ διασχίσῃ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν Μυράτ εἰς τὴν κατάληψιν τῆς γεφύρας τοῦ Θαβάρ, ἀξίζει νὰ γίνῃ στρατιώτης. Τοῦ χορηγῶ λοιπὸν ὀλόκληρον ὑποτροφίαν εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Λύκειον καὶ θέλω νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸ ἐντὸς τοῦ μηνός.

—Εὐχαριστῶ διὰ τὸν Τιάρκον, Μεγαλειότατε ! ἀπήγγησεν ὁ Κορμάς.

Ο Ναπολέων έπις τὸ γάλα του καὶ ἡ ἀκούσις ἐνελεύσασιν. Ὁ νέος συνταγματάρχης καὶ ὁ μικρὸς βοημὸς ἐξήλθον ἀπὸ τὸν περιβόλον τῆς αὐτοκρατορικῆς σκηνῆς.

Μόλις εὐρέθησαν μακρὰν τῶν ἀδιακρίτων βλεμμάτων, ὁ ἀξιωματικὸς παρεδόθη ἐλευθέρως εἰς τὴν χαρὰν του. Δὲν ἐσυλλογιζέτο πλέον οὐτὲ τὸν πυρετὸν του οὐτὲ τὴν πληγὴν του. Ὁ Ναπολέων τὸν εἶχε θεραπεύσει ἀπ' ὄλα! Συνταγματάρχης ἀπὸ τώρα, εἰς ἡλικίαν εἰκοσιπέντε μόλις ἐτῶν!... Πῶσον θὰ ἐχαίρετο ἡ Λευκοθέα ὅταν θὰ τὸ ἐμάνθαι!

Καὶ ἔλεγεν ὁ Κορμῆς, ἔλεγεν... Ἄλλ' ἀφοῦ τὰ εἶπεν ὄλα, ἐξεπλάγη διὰ τὴν σιωπὴν τοῦ μικροῦ του συντρόφου.

— Ἐ, φιλαράκι! τῷ εἶπε, ἐσὺ τί συλλογιζέσαι; Γιατί σιωπᾶς; Δὲν πιστεύω δὲ νὰ εἶσαι δυσαρεστημένος!

Ἐπὶ τὸν ἄντροπον τοῦ αὐτοκράτορος! Ἐρεῖς τί θὰ πῆ αὐτό, εὐτυχισμένο παιδί;

— Ναι, ναι, ἀπεκρίθη ὁ Τιάρκος ἄλλ' ἂν ἐνόησα καλὰ, πρέπει νὰ μᾶς στὸ Λύκειον μετὰ ἓνα μῆνα.

— Ἐ, διάβολε, ἐννοεῖται! ἀπεκρίθη γελοῦν ὁ συνταγματάρχης δὲν πιστεύω νὰ νομίζης πῶς μπορεῖς νὰ γίνῃς ἀξιωματικὸς, ἐξακολουθῶν νὰ βόσκῃς τὴ γίδα σου τοὺς δρόμους! Πρέπει νὰ μᾶς γράμματα, νὰ κοπιᾷσῃς!... Ἄς εἶνε ὁμως, εἶχες μεγάλη τύχη νὰ σὲ προστατεύσῃ ὁ Ναπολέων!

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

Ὁ Τιάρκος δὲν ἀπήτησεν εἰς τὰς ἐσθότατας αὐτὰς παρατηρήσεις τοῦ συνταγματάρχου ἄλλως τε οὗτος μετ' ὀλίγον τὸν ἄφισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Μὲ ὄλην του τὴν χαρὰν, ἡ πληγὴ του τὸν ἐπονοῦσε καὶ ἔκρεπε νὰ τὴν ἀλλάξῃ. Μένος λοιπὸν ὁ Τιάρκος ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του πρὸς τὸ κατάλυμα, κρατῶν τὴν Λέαν ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινοῦ τῆς.

«Μὰ τί εἶχε ἡ Λέα;...» (Σελ. 182 στ. β')

κλῆρος ὑποτροφία», τὰς ὁποίας δὲν ἐννοοῦσε καλὰ-καλὰ. Εἶχεν ἀκούσῃ ὁμως δι' αὐτὰ τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποία τὰ παιδιά τῶν πόλεων ἐκλείοντο ὀλόκληρα χρόνια, καὶ ἠσθάνετο φρίκην ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θάβριε τὴν εὐτυχὴ σημερινὴν ζωὴν, τὴν πλήρην ἐλευθερίας, διὰ νὰ φυλακισθῇ εἰς ἓν Λύκειον.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Διὰ νὰποφύγῃ τὴν θλιβερὰν αὐτὴν ἐρημίαν, ἡ ὁποία ἐπέτεινε τὴν βαρυθυμίαν του, ὁ μικρὸς διηυθύνθη πρὸς μίαν παράταξιν ἀμαξίων καὶ κάρρων, ἡ ὁποία ἐφαίνετο μακρόθεν ἀπὸ τὰ φατὰ τῆς. Ἦσαν κλανόδιοι ἔμποροι, ποτοπώλαι, σιδηρουργοὶ, πεταλωταί, παντὸς εἶδους προμηθευταί, τὸ σμήνος ἐκεῖνο τῶν νομάδων, τὸ ὅποιον παρακολουθεῖ πάντοτε τὰ στρατεύματα. Μεταξὺ αὐτῶν, στρατιῶται ἔπιναν καὶ ἐτραγυδοῦσαν, ἐορτάζοντες τὴν νίκην. Περαιτέρω, ἐπὶ μεγάλων σωρῶν λίθων, ἄλλοι στρατιῶται ἐκοιμῶντο κατὰκοπι.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ἐβάδιζεν εἰς τὸ σκότος, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σιγηλῶν ἐκείνων πεδιάδων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἡμέραν εἶχον ἀντηχήσῃ ἀπὸ τοὺς κρότους τῶν τηλεβόλων. Ψυχρὸς ἀνεμὸς ἔπνεε, φέρων κάπου-κάπου τὸν βόγγον κανενὸς ρώσου ἢ αὐστριακοῦ τραυματίου, λησμονημένου εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης.

Ὁ Τιάρκος, μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατῆσῃ τὴν Λέαν, καὶ περιέργος νὰ ἰδῇ ποῦ θὰ ἐπήγαινε, τὴν ἄφισε. Ἡ γίδα τότε ἔτρεξε κατ' εὐθείαν πρὸς ἓν φορητὸν σιδηρουργεῖον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐστία ἔκαιεν ἀκόμη. Πλησίον τοῦ σιδηρουργεῖου, ὅπου παγῶν τάπητα, ἦτο στημένη μία κλίνη. Ἡ Λέα διέσχισε τὸ παραπέτασμα καὶ ἀπέθεσε θριαμβευτικῶς τοὺς δύο ἔμπροσθίους τῆς πόδας ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς κλίνης.

Ὁ μικρὸς βοημὸς, ὁ ὁποῖος εἶχε παρακολουθῆσαι τὸ ζῶον, ἀπήκε κραυγὴν χαρᾶς καὶ ἐκπλήξεως. Ἐπὶ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς ἐστίας ποῦ ἔδρευε, διέκρινεν ἓνα κοριτσάκι, τὸ ὅποιον ἐκοιμάτο ἠσώχως ἐπὶ τῆς κλίνης. Τὸ κοριτσάκι αὐτὸ εἶχε μαλλιά χρυσαῖα. Ἦτο ἡ Ζινέττα!

— Ἄ, ἐπιτέλους! ἀνέκραξεν ὁ Τιάρκος αὐτῇ τῇ φερά δὲ θὰ τὴ χάσω, ὅπως τίς προάλλες ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς Βιέννης!

Ἡ Ζινέττα, ἀφηνειθεῖσα ἀποτόμως ἀπὸ τὰς θωπείας τῆς Λέας, ἀνοίξε τὰ μάτια. Ὅταν εἶδε τὸν Τιάρκον, ἀκίνητον παρὰ τὴν κλίνην τῆς, ἔκαμε κατ' ἀρχὰς κίνημα τρόμου. Ἄλλ' ἤδη ὁ μικρὸς τὴν εἶχε σφίξῃ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τῆς ἔλεγε:

— Μὴ φοβᾶσαι λοιπὸν, Ζινέττα μου, ἀδελφούλα μου! Εἴμ' ἐγὼ! ὁ Τιάρκος σου! Τελοσκοπῶντων σ' εὕρισκα, χάρις εἰς τὴν Λέαν. Ὁ, νὰ ἤξευρες τί εὐτυχὴς ποῦ εἶμαι!...

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

Ἡ Ζινέττα, ἀντὶ νὰποκριθῇ εἰς τοὺς λόγους τοῦ φίλου τῆς, ὡς ἐπερίμενεν αὐτὴ, ἐξηκολούθη νὰ μὲνῃ ἄφωνη, στενοχωρημένη, καὶ περιερίετο νὰ σφίγγῃ νευρικῶς τὸ χεῖρ τοῦ Τιάρκου εἰς τὸ ἰδικὸν τῆς.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ βασιλεὺς τῶν βοημῶν δὲν εἶνε πιά ἀπηγορευμένον. Φίλησε τὸ μικρὸ σου φίλο, Ζινέττα, καὶ ἄς μᾶς διηγηθῇ πῶς κατώρθωσε νὰ μᾶς εὕρῃ, ὁ κατεργάρης!...

Ὁ Τιάρκος ἐκάθησε πλησίον τοῦ γηραιοῦ του κυρίου, εἰς τὴν φωτιάν, καὶ διηγήθη πῶς χάρις εἰς τὴν Λέαν, ἡ ὁποία εἶχε μυρίσθῃ τὴν Ζινέτταν, ἀνεκάλυψε τὸ κρυφιστὸν τῶν.

Τότε ὁ γέρον ἐλαβε τὸν λόγον: — Ἔτσι καμμιὰ φορὰ, εἶπεν, ἡ τύχη καταστρέφει τὰ σχέδιά μας. Ἐξεπλάγη, Τιάρκο, διὰ τὴν ψυχρότητα ποῦ σὲ ὑπεδέχθη ἡ Ζινέττα, ἀλλὰ δὲν πταίει αὐτῇ, οὐτε εἶχε τίποτε κατ' ἑστίαν σου. Ἐγὼ τὴν εἶχα διατάξῃ, ἐγὼ τῆς εἶχα ἀπαγορεύσει νὰ σὲ ἰδῇ καὶ νὰ σοῦ ὁμιλήσῃ!... Διότι ἤθελα νὰ λησμονήσῃς ὀλωσοδιόλου τὸ παρελθόν σου ὡς βοημοῦ, καὶ νὰ μὴ συλλογιζέσαι πλέον παρὰ τὸ μέλλον σου ὡς γάλλου στρατιώτου.

Ὁ Τιάρκος ἐκτύπησε τὸ μέτωπόν του. — Γι' αὐτὸ λοιπὸν, ἀνέκραξε, μοῦ κρύφτηκε στὴ Βιέννη, ὅταν ἐπῆγα νὰ τὴν ἰδῶ; Ἡ δὲν ἦταν αὐτῇ ποῦ εἶδα στὸ παράθυρο;

(Ἐπεται συνέχεια).

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΚΡΥΦΟΦΥΛΛΙ

— Τὴν ὥρα ποῦ στὸν οὐρανὸν ὁ ἥλιος γέρονι καὶ πηγαίνει νὰ πέσῃ πίσω ἀπ' τὸ βουνό, γιατί, γιατί μου, ὅταν σημαίνῃ καμμιὰνὰ τὸν ὄσπερινό, καὶ πῶν ἀκόμα ὁ ἥλιος γύρη, παίρνεις στὸ χεῖρ θυμιατῆρι;

— Παίρνω στὸ χεῖρ θυμιατὸ καὶ μωσχολίβανο τοῦ βαζῶ κ' ἔτσι μ' εὐλάβειαι τὸ κρατῶ καὶ πηγαίνωροντας θυμιάζω τὰ εἰκονίσματα μ' αὐτό. Γιατ' ἡ καμμιὰνὰ ὅταν σημαίνῃ ἡ ὥρα εἶν' εὐλογημένη.

— Μὰ δὲν θυμιάζεις μόνο αὐτὰ ποῦ τὰ φατίζει τὸ κατ' ἡλί με δάκτυλα τρεμουλιαστά θυμιάζεις καὶ τὸ καρυοφύλλι ποῦ τὸ λουρί του τὸ βασιτῆ ψηλά στὸν τοῖχο κρεμασμένο, παληό, παληό καὶ σκουριασμένο.

— Τὸ καρυοφύλλι ποῦ θαρρεῖ ψηλά στὸν τοῖχο νὰ ακουριάξῃ, παιδάκι μου, μὴν ἀπορήσῃς, ἄγιο λιβάνι τοῦ ταιριάζει γιατί χωρὶς αὐτὰ, χωρὶς χωρὶς τὸ φλογερὸ τῶν στόμα θάμαστε σκλάβοι, σκλάβοι ἀκόμα.

Μ' αὐτὰ οἱ πατέρες μας, μ' αὐτὰ στοὺς λόγγους, στῶν βουνῶν τῆς εἰρήνης πολέμησαν χρόνους ἐφτά σὲ τόσες δοξασιμένες μάχες. Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς μὲ θυμιατὰ, τιμῆς ἀτίμητο σημάδι, τὰ λιβανίζομε τὸ βράδι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

— Ὅχι, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ βασιλεὺς τῶν βοημῶν δὲν εἶνε πιά ἀπηγορευμένον. Φίλησε τὸ μικρὸ σου φίλο, Ζινέττα, καὶ ἄς μᾶς διηγηθῇ πῶς κατώρθωσε νὰ μᾶς εὕρῃ, ὁ κατεργάρης!...

Ὁ Τιάρκος ἐκάθησε πλησίον τοῦ γηραιοῦ του κυρίου, εἰς τὴν φωτιάν, καὶ διηγήθη πῶς χάρις εἰς τὴν Λέαν, ἡ ὁποία εἶχε μυρίσθῃ τὴν Ζινέτταν, ἀνεκάλυψε τὸ κρυφιστὸν τῶν.

Τότε ὁ γέρον ἐλαβε τὸν λόγον: — Ἔτσι καμμιὰ φορὰ, εἶπεν, ἡ τύχη καταστρέ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΜΑΘΗΜΑ ΩΔΙΚΗΣ

Από τα φθιτικά πτηνά τελειότερα θεωρούνται τα μαυροκέφαλα και κοκκινόλαιμα, εις τα οποία ανήκει και η πυραλίς ή ερυθραύχη ανήδων. Έχουν το καθαρότερον, το διαυγέστερον, το αισθηματικώτερον σφύριγμα, μιμητικότητα δε εις την φωνήν και ευμάθειαν μεγάλην. Εις τοιούτον πτηνόν η γενική της εικόνας μας δίδει μάθημα ωδικής με μικρόν αυλόν ή φλογέραν.

Άλλα και άλλα φθιτικά πτηνά, ο κόσσυφος, ή γαλιάνδρα, ή κοινή ανήδων, ή ακανθυλίς κλπ. εμπορούν να λάθουν μαθήματα και ναπομμυθού τούς ήχους, τούς όποιους

Δέν γνωρίζομεν κατά πόσον τα μαθήματα ωδικής αποτελούν βασανιστήριον διά τα ψυλακισμένα πτηνά, όπως ενίοτε και διά τα παιδιά τα ψυλακισμένα εις το σχολείον. Το βέβαιον είναι, ότι οι διδάσκαλοι των πτηνών κἀμόνον κάτι ολιγώτερον σκηρὸν ἀπὸ ἐκείνους, οί όποιοί τυφλώνουν τας ανήδωνας διά να κελαιδοῦν καλλίτερα. Οπωςδήποτε εἴμεθα πρόθυμοι να συμφωνήσωμεν, ότι ευτυχέστερα είναι τα πτηνά όσα δέν έχουν οὔτε κλουθι οὔτε διδάσκαλον. Τα ελεύθερα να πετοῦν εις τὸν αέρα και να μανθάνουν σκοπούς ἀπὸ

και τουλέγει: Μοῦ δίνεις την άδεια, δασκαλε, να ρωτήσω κάτι τι τα παιδιά σου ἀπὸ ένα ένα;

Ο δασκαλός μας, στενοχωρημένος λίγο τοῦ έδωκε την άδεια. Μας φώναξε λοιπόν ο πατέρας σου ένα ένα ε' τη δασκαλικαθήδρα και μās ρωτούσε κρυφα έτσι.

— Αν καρμιά μέρα ετύχαινε εκεί ε' την καλύβα τ' άμπελιού σου να βροῦν τη θύρα ανοιχτή 4-5 άγριογούρουνα να μπῶν μέσα και, σκάδοντας σκάδοντας με τη μήτη των, να κλείσουν τη θύρα, και συ τα εύρισκεις κλεισμένα... πέ μου λοιπόν πῶς έπρεπε να σκοτωθῶν αυτά τα κυνήγια, ποιά συμβουλή θα έδινες εσὸ για να μη φύγουν;

Ότνας ήρθε ή άράδα μου, εγὼ σάν μικρή πού ήμουν, είπα τη γνώμη μου να τα άβριναν να πεθάνουν της πείνας και ύστερα να τα σφάζουν. Άλλα παιδιά είπαν να βάλουν φωτιά να τα πνίξουν με τὸν καπνὸ, άλλα τα περισσότερα είπαν να ξεσκαπασθῆ ή καλύβα και να σκοτωθῶν τα άγριογούρουνα απ' επάνω με τὸ τουφέκι.

Όστερα ἀπὸ 5-6 χρόνια πού στεφανωθήκαμε με τὸν πατέρα σου, τὸν έρώτησα γιατί έκανε εκείνη την ξέταση. Μοῦ είπε λοιπόν ότι αυτό τὸ κλείσιμο τὸν άγριογουρουνῶν έγεινε τὸν παλαιὸ καιρὸ ε' τὸ χωριὸ τοῦ δασκαλοῦ τοῦ φίλου του, και οί χωριανοί του, μαζί με τὸν παππὸ του, έπήγαν και άραδιάσθηκαν έξω ἀπὸ τη θύρα της καλύβας άρματωμένοι και άνοιξαν την καλύβα για να τουσεκίσουν τα άγριογούρουνα ε' τὸ πέρασμά των. Άλλα τα γουρούνια τούς έφυγαν όλα, και κόντεψαν να σκοτωθῶν μοναχοί τῶν ο ένας με τὸν άλλον ἀπὸ τὸ τουφεκίδι. Ηθελα, μοῦ λέγει, τότε να άποδείξω εις τὸ δάσκαλέ σας ότι τα παιδιά έχουν περισσότερο μυαλὸ ἀπὸ τὸν παππὸ του. Και τὸ ἀποδείξα, γιατί τα περισσότερα παιδιά μās είπαν να ξεσκαπασθῆ ή καλύβα. Και τη δική σου ιδέα μοῦ λέγει, πάλι αν έκαναν θα είχαν διάφορο τα τομάρια' εσὸ για τὸ κρέας δέν τη ξερες, καυμένη, ότι δέν τρώγεται τὸ φοφῆμι;

ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΑΓΗΡΩΣ Η... ΒΛΑΚΕΙΑ

Κάποτε εις την Βουλήν, Άθηναίος βουλευτής μη διακρινόμενος διά σπινθηροβόλον πνεῦμα, διέκοψεν άγορευόντα τὸν μακαρίτην Π. Καλλιγάν, — ένα τῶν σοφωτέρων και εἰρυστέρων ανδρῶν της νεωτέρας Ελλάδος, — λέγων:

— Ε, κύριε Καλλιγάν! και τὸ πνεῦμα γηράσκει!

Και ὁ Καλλιγάν άμείσως: — Ναι, φίλε μου, ναι! ή βλακεία όμως οὔδέποτε!

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

την φύσιν και τούς όμοιους των. Αὐτῶν μάλιστα τὸ ἄσμα είναι ἰσως ανώτερον. Άλλ' ὁ άνθρωπος είναι εγωιστής. Θέλει να κἀμνη και να πτηνά να κελαιδοῦν όπως αὐτός!...

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΑΓΡΙΟΓΟΥΡΟΥΝΑ (*)

Ρώτησα τη μητέρα μου προχθές:

— Γιατί, μητέρα, έντας ὁ πατέρας βλέπει ε' τὸ τραπέζι κανένα κρέας άπαχο και σκληρὸ σοῦ λέγει: — Αυτό μοιάζει σαν τα δικά σου τα άγριογούρουνα και γελάτε και οί δυὸ ύστερα;

— Αυτό, παιδί μου, είναι άκέρη ιστορία και μάθε την και συ για να γελάς έντας τ' άκούεις.

Ο πατέρας σου ήταν παιδί ακόμα δεκαέφτα δεκα-όχτώ χρονῶν, κ' εγὼ θα ήμουν τότε ένδεκα. Αὐτὸς έρχονταν συχνά ε' τὸ χωριὸ μου και τραβούσε πάντα ε' τὸ σχολείο μας όπου κάθονταν κ' ὁ δάσκαλος, γιατί γνωρίζονταν με τὸ δάσκαλό μας ἀπὸ τὸν καιρὸ πὸδ ήταν συμμαθηταί ε' τὰ Γιάννινα. Μία μέρα πού είχε έρθῆ ε' τὸ σχολείο εκεί πού είμαστε καμμία τριανταρία όλα όλα παιδιά και κορίτσια, γυρίζει πρὸς τὸ δάσκαλό μας

(*) Τὸ χαριτωμένο αὐτὸ διηγηματάκι είχε σταλή διά την Σελίδα Συνεργασίας. Δημοσιεύεται όμως εις την τακτικὴν ἄλην τοῦ φύλλου, διότι είναι εξαιρετικῶς ὡραίο, και διότι υπερβαίνει τὸ μέγεθος τῶν εγγραφομένων διά την Σ. Σ. (Σημ. τ: Δ.)

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Φυσική άψις

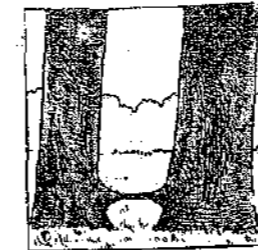
Από τα περιεργα και τούτο τοῦ φυσικοῦ βασιλείου. Είναι δένδρον εις τὸ New Forest της Άγγλιας, τὸ όποίον διά τοῦ διπλοῦ του κορμοῦ, σχηματίζει άψιδα ή πόλιν ὕψους τεσσαρῶν μέτρων. Και την εικόνα αὐτήν μās ανεκοίνωσεν επίσης ὁ φίλος μας Φαίδων Τιμ. Ἄμπελας.

Περιεργον βιολί.

Άγγλος ε-παίτης, άνομαζόμενος Ουάι-τερ Ουάιτ, κατεσκεύασεν ένα βιολί ἀπὸ τὸ μανίκι ενός φαρκιστοῦ και ἀπὸ ένα τενεκεδένιο κουτί κονσέρβας. Τὸ τόξον του αποτελείται ἀπὸ ένα κομμάτι ξύλον, εις τὸ όποίον έχει τεντώση μερικῆς ἀλογότριχες, τη βοηθεία δυὸ βουλωμάτων ἀπὸ φελλόν. Με τὸ περιεργον αὐτὸ βιολί ὁ ε-παίτης παίξει εις τούς δρόμους διάφορα κομμάτια, ἐλκύνων την προσοχήν και τὰ χάλκινα νομίσματα τῶν διαβατῶν.

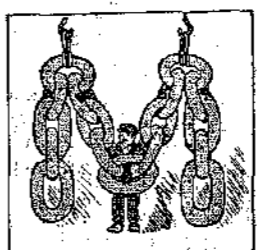
Ἄπροσδόκητον ἐδώλιον.

Τὸ 1856 ὁ κ. Ράτκλιφ, εις τὸ Λόυκαρτ της Ἄμερικῆς, είχε τοποθετήσῃ μίαν σανίδα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μεταξύ τῶν δυὸ τούτων δένδρων, τὰ όποια την εποχὴν εκείνην είχαν διάμετρον εἰκοσι μόνον εκατοστών. Ἐλησμένησῃ την σανίδα και ανεχώρησεν ἀπὸ τὸ κτήμα του. Μετὰ πενήντα ἔτη ἐπέστρεψε. Τὰ δυὸ ἐκείνα δένδρα, δύο-δρῦς, είχαν μεγαλώσῃ και είχαν ανυψώσῃ ἀπὸ τὸ ἐδαφος την σανίδα, ή όποία, συσφιγχθεῖσα μεταξύ τῶν δυὸ κορμῶν, στερεώτατα, ἐσχημάτισεν ἓν ἐδώλιον ἀπροσδό-

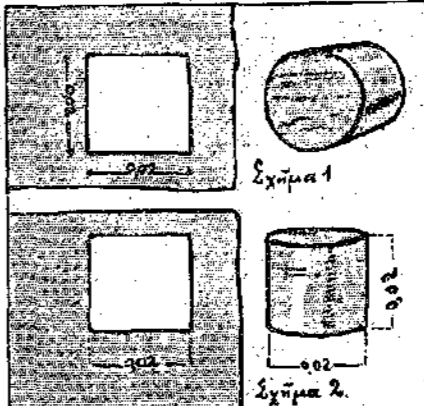
κητον. Τὸ περιεργον είναι ότι μετά τρία ἔτη ή σανίς διατηρεῖται λαμπρά.

Ἡ μεγαλειτέρα ἄλυσις.

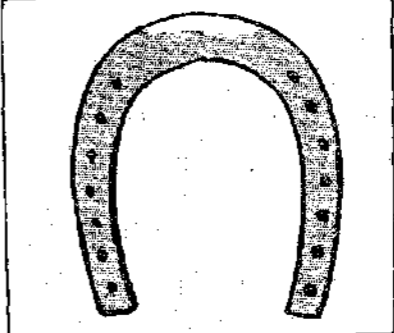
Ἡ ἄλυσις αὐτή, της ὀποιῆς μέρος μόνον παριστῆ ή ἀπέναντι εἰκῶν, είναι ή μεγαλειτέρα ἐξ ὀσωνκατεσκευάσθησαν μέχρι σήμερον. Προέρχεται ἀπὸ τὸ ὄνομαστον άγγλικὸν ἐργοστάσιον «Λαίξ και Γιόξ», εἰμπορεῖτε δε να κρίνετε περὶ τοῦ μεγέθους τῶν κρίκων της, παραβάλλοντες αὐτήν πρὸς τὸν παριστάμενον ἐργάτην.

Πρόδλημα.

Πῶς εἰμπορεῖτε να βουλώσετε τελείως εις ένα καρτόνι μίαν τρύπαν τετραγώνην μ' ένα βούλωμα κυλινδρικόν, όταν ἀπλῶς κάθε πλευρά τοῦ τετραγώνου είναι ἴση με την διάμετρον τοῦ βουλώματος; (Σχ.1.) Αὐτὸ φαίνεται ἀδύνατον, ἀλλ' ἰδοῦ πόσον εύκολα γίνεται: Κάθε πλευρά της τρύπας είναι π. χ. δύο εκατοστά. Κεῖθατε τὸ βούλωμα ὥστε να ἔχη ὕψος δύο εκατοστών (Σχῆμα 2.) και βάλετε τὸ πλαγιαστον εις την τρύπαν. Θα φαχθῆ τελείως.

Παίγνιον.

Με δυὸ μόνον φαλλιδιές αὐτὸ τὸ πέτα-

λον να κοπῆ εις ἑπτὰ τεμάχια, καθέν τῶν ὀποίων να ἔχη ἀπὸ δυὸ καρφια.

Ἄλυσις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἄθηνas, τὰς Ἐπαρχίας και τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ να στείλῃ την λύσιν τοῦ ἔνω Παγγίου εις τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεῶν την ἀποστολήν του με μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὄνοματα ὄλων τῶν λύτῶν θα δημοσιευθῶν. Ἐναλόγως δε τοῦ ποσῶ τὸ όποιον ὑποτελεσθῆ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θα ἐγγράψωμεν και πάλιν διά κλήρου μερικὸς λότας ὡς συνδρομητῆς της Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρώτον κληρωθῶσόμενον δι' ἔν έτος, τούς δε λοιπούς δι' ἑξαμηνίαν ή τριμηνίαν. (Ἐάν κληρωθῆ συνδρομητής, ή συνδρομητὸς θα παραταθῆ).

Δέν εἶνε ζῶον...

Τὸ ἀλλόκοτον ζῶον πού βλέπετε εις αὐτήν την εἰκόνα, δέν εἶνε ζῶον. Είναι ἀπλούστατα μία ρίζα, εὐρεθεῖσα ἐσχάτως εις τὸ χωριὸν Φαβέρζ της Ἄνω Σαβοΐας. Ἐσφωτογραφῆθη δε ὅπως εὐρέθη, χωρὶς την παραμικράν... ἐπιδερθεῖσιν. Και ἄλλοτε σας ἐδείξαμεν ρίζας ἀλλόκοτων σχημάτων, ἀλλ' αὐτὴ τας υπερβαίνει ὄλας.

Πού εἶνε... ὁ ἵπποπόταμος;

Ἡ ζωτογραφία της ἀγε λάθος αὐτῆς ὀμοιάζει με μαγικὴν εἰκόνα. Διότι αν προσέξετε εις την μεγάλην μαύρην κηλίδα, πού ὑπάρχει φυσικῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου της, θα ἰδῆτε ότι σχηματίζεται ένας μικρὸς ἵπποπόταμος. Θα τὸν ἰδῆτε μάλιστα καλλίτερα, εἰν σκεπάσετε τὸ στόχος και τὰ κέρατα της ἀγελάδος με ὀλίγον χαρτί.

Ἄλσις της Μαγικῆς Εἰκόνας τοῦ 20οῦ φύλλου.

Τὰ ὑποδῆματα τοῦ μπαμπᾶ σχηματίζονται: τὸ μὲν ἄνωθεν και ὀπισθεν της κεφαλῆς, τὸ δε ἄλλο ὀπισθεν της κνήμης τοῦ μικροῦ μάγκα πού τὰ ἐκρυψε.

Ίδω τον Όμιλόν σου Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Σύνδρομο- τοδ, Καρ Β'

Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ

Πρωί και βράδυ την αντικρύζω πρωί και βράδυ μου λέγει τα ίδια γλυκά λόγια... με κυττάζει με τό ίδιο βλέμμα, μου στέλλει τό ίδιο γλυκό χαμόγελο.

Έτσι και τού Κωνσταντή τό μάτι πρώτα-πρώτα έπεσε στό σπίτι του με τήν γέφυρη μηλιά που ήταν στην αλή του.

Πίστις-Πατρίς

ΑΛΛΑΓΗ

Έξω βρέχει. Μία άπειρος μελαγχολία βασιλεύει παντού... Μέσ' απ' τ'α θολά τζάμια καθισμένη κυττάζω στον δρόμο.

Η βροχή έκόπασε... τ'α άρατα χρώματα τής Γριδος έπεφάνησαν εις τόν ουρανόν. Στο δρόμο μικρά ποταμάνια, σχηματισμένα απ' τήν βροχή, τρέχουν.

Μασκώτ

ΤΙ Μ' ΑΡΕΣΕΙ

Μ' άρέσει ο ήλιος τό πρωί Όταν γλυκά προβάλλη Τό δειλινό στη θάλασσα Σάν κρύβεται και πάλι.

Μ' άρέσει όταν δλόχρυσο Κυττάζω τό φεγγάρι, Τών άστρων τό λαμπύρισμα Και τής νυκτός τή χαρά.

Μ' άρέσει στην άκρογιαλιά Ο φλοιδός τών κυμάτων, Όταν τό βράδυ κάθουμαι Στο βράχο εκεί σιμά των.

Μ' άπ' όλα πιδ καλλίτερα Κ' άπ' όλα πιδ πολύ, Μ' άρέσει ή Διάπλασι τών Παίδων ή καλή.

Σηματοφόρος Έλλην

Η ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ

Άνθρωπος τις ειπε μίαν ήμέραν εις τόν άπηρέτην του: «Λάβ' εν άργίον από τό ποιμνίόν μου,

σπάξ' το και φέρε μου ό,τι καλλίτερον έγκλίσαι».

Ο άπηρέτης έξετέλεσε τήν διαταγήν του κυρίου του και τώ έφερε τήν καρδίαν και τήν γλώσσαν του ζώου.

Ο άπηρέτης και τήν δευτέραν φοράν έφερε τήν καρδίαν και τήν γλώσσαν του θύματος.

Τί σημαίνει αυτό πάλιν; τόν ήρώτησεν ο κύριός του.

Κύριε, άπεκρίθη ο άπηρέτης, δέν υπάρχει καλλίτερον τής γλώσσης και τής καρδιάς όταν εινε καλή, και τίποτε άπεχθέστερον όταν εινε κακαή».

(Έκ τού γαλλικού) Γλυκεία Έλπις

ΑΠΛΟΤΗΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ

Ήμεραν τινά, φίλος του Φιλοποίμενος προσεκάλεσεν αυτόν εις γεύμα. Ο Φιλοποίμην έδέχθη λίαν εύχαρίστως, άποσχεθείς εις τόν φίλον του ότι θά ζύρισκετο εις τήν οικίαν του τήν άριστέισαν ώραν.

Τό έσπέρας ο φίλος άνήγγειλεν εις τήν σύζυγόν του, ότι τήν άβριον θά έλάμβανον τήν τιμήν ά συμπάγουν με τόν διάσημον στρατηγόν Φιλοποίμηνα.

Ο σχιζών τ'α ξύλα άγνωστος, ήτο ο Φιλοποίμην!

(Έκ τού γαλλικού) Είμαι Ζακωνθία

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο μικρός Τοτός έρωτώ εις τήν έξοχήν ένα χωριών. Πόσο χρονώ να εινε αυτή ή αγελάδα; Εινε δύο χρονώ.

Α, ναι, πραγματικώς έχει δύο κέρατα.

Πώς εινε τό μικρό σας; Λαμπρά άρχισε μάλιστα και να γράφη.

Βέβαια! στα έπιπλα μ' ένα καρφί...

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 121ος ΠΡΟΣ ΕΥΝΘΕΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΕΒΔΟΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1910

1.—Είς τόν Διαγωνισμόν τούτον δικαιούται να λάβουν μέρος δωρεάν μόν όλοι όσοι έχουν ψευδώνυμον διά τό 1910, επί πληρωμή δε λεπτών 10,—εις γραμματόσημον, —οί λοιποί συνδρομηταί ή συνδρομητριαί.

2.—Έκαστος τών διαγωνιζομένων όφείλει να στείλη από μίαν συλλογήν Πνευματικών Ασκήσεων, πρωτότυπων, ιδιων του, άδημοσιεύτων, οι όποιαί δέν πρέπει να εινε ούτε άλιγώτεραι τών 10, ούτε περισσώτεραι τών 15.

3.—Κάτωθεν τής τελευταίας Πνευματικής Ασκήσεως, μετά τήν λέξιν Τέλος, ο διαγωνιζόμενος όφείλει να γράφη τήν έξής «Διαβεβαίωσιν», και να υπογράψη αυτήν με τό όληθές του όνομα.

4.—Όταν ή Διάπλασι σχηματίση βραβείον όνόματι ότι μια συλλογή, (και άν ακόμη ο άποστολέας αυτής βεβαιώνη επί λόγω τιμής τό έναντίον), εινε αντίγραφον ζήνης εργασίας άνεκδότου, είτε υπεξαριθέσις, είτε έκουστικός παραχωρήσεισις, δικαιούται να τήν άποκλείση εκ τού Διαγωνισού και, άν θέλη, να αναφέρη εις τ' Αποτελέσματα τ'α όνόματα τών διά τούτου λόγω άποκλεισθέντων.

5.—Έρ' όσον θά δημοσιεύονται—από 1ης Ιουνίου 1910—αι έγκριθησόμεναι Πνευματικά Ασκήσεις τού παρόντος Διαγωνισού, δικαιούται και παρακαλείται μάλιστα έκαστος συνδρομητής να καταγγέλλη όσας εξ αυτών ήθελε τυχόν ανακαλύψη εις προερχομένας εξ αντιγραφής δημοσιευμένω. Η καταγγελία πρέπει να εινε ώρισμένη και άποδεικτική, να σημειούται δηλαδή ο τίτλος τής έφημερίδος ή τού περιοδικού, εξ ου ή αντιγραφή, τό έτος, ο τόμος, ή σελίς και ο αριθμός υπό τόν όπιον ειχε δημοσιευθή ή καταγγελλομένη Ασκήσις.

6.—Η συλλογή πρέπει να εινε όσω τό δυνατόν πλήρης και περιεχθ δηλαδή μίαν ή δύο Ασκήσεις εξ έκάστου είδους και καθ' ήν τάξιν δημοσιεύονται συνήθως εις τήν Διάπλασιν. Ούτως ο διαγωνιζόμενος έχει μεγαλύτεραν πιθανότητα επιτυχίας παρά εάν ήρκετο εις όλίγα μόνον είδη Ασκήσεων.

7.—Ασκήσεις, τών όποιων ή λύσις άποβάλλει άδύνατος ή πολύ δύσκολος, με άρχαίαις λέξεσι και σπάνια όνόματα, και όρθαί άν εινε, θεωρούνται ως λαθασμένα.

8.—ΑΠΕΝΑΝΤΙ έκάστης Ασκήσεως, εις τό περιώριον τού τετραδίου, πρέπει να εινε γραμμένη ή λύσις τής Ασκήσεως άνευ λύσεων αποκλειόντων.

9.—Όσοι εκ τών διαγωνιζομένων λησμονήσουν ή παραλείψουν σκοπίμως να σημειώσουν εις τό τεράδιον τήν ηλικίαν των, θά καταταχθούν εις τήν Άνωτέραν Τάξιν, οίανδήποτε ηλικίαν και άν έχουν.

10.—Αί Ασκήσεις πρέπει να εινε πολύ καθαρογραμμένα και εύανάγνωστοι, εις μέγιστα τετράδια, (χωρίς δηλαδή να διπλώνεται τό φύλλον του συνήθως χάρτου γραφής). Χειρόγραφα άκατάστατα, μουντζουρωμένα, στενογραμμένα, δυσανάγνωστα, ρίπτονται εις τό κάλαθον.

11.—Αί συλλογαί επιγραφόμεναι «Πνευματικά Ασκήσεις δια τόν 121ον Διαγωνισμόν», εινε δεκταί μέχρι τής 10 Ιουνίου ε. ε. (Είμπορείτε να τας στείλατε ως χειρόγραφα υπό ταινίαν επί συστάσει, πληρωόντες μόνον 25 λεπτά ταχυδρομική).

12.—Κατά τό διάστημα τής Β' Έβδομηνίας τού 1910, θά δημοσιεύονται εις τήν «Διάπλασιν» Ασκήσεις, κατ' ελευθέραν έκλογήν, εκ τών έγκριθησόμενων τού παρόντος Διαγωνισμού άποκλειστικώς. Περί τ'α τέλη του έτους θά δημοσιευθούν τ' αποτελέσματα και θά προκηρυχθ ή νέος Διαγωνισμός δια τήν Α' Έβδομηνίαν τού 1911. Έν τώ μεταξύ, ούδεις θά δύναται να στείλη Ασκήσεις προς δημοσίευσιν.

Οί λοιποί όροι εινε οι αυτοί με τούς όρους πάντων τών Μεγάλων Διαγωνισμών, τούς όποιους βλέπετε εις τό 5' Κεφάλαιον τού Όδηγού περί Βραβείων (φύλ. 1ον, σελ. 12).

17ου ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ τού τρέχοντος 11ου Διαγωνισού Ασκήσεων θά δημοσιευθούν προσεχώς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οί έχοντες ήδη έτοιμους Συλλογών να τας στείλουν άμέσως, δια να δημοσιεύσω εξ αυτών εις τ'α πρώτα φύλλα τού Ιουνίου.

11.—Αί συλλογαί επιγραφόμεναι «Πνευματικά Ασκήσεις δια τόν 121ον Διαγωνισμόν», εινε δεκταί μέχρι τής 10 Ιουνίου ε. ε. (Είμπορείτε να τας στείλατε ως χειρόγραφα υπό ταινίαν επί συστάσει, πληρωόντες μόνον 25 λεπτά ταχυδρομική).

12.—Κατά τό διάστημα τής Β' Έβδομηνίας τού 1910, θά δημοσιεύονται εις τήν «Διάπλασιν» Ασκήσεις, κατ' ελευθέραν έκλογήν, εκ τών έγκριθησόμενων τού παρόντος Διαγωνισμού άποκλειστικώς. Περί τ'α τέλη του έτους θά δημοσιευθούν τ' αποτελέσματα και θά προκηρυχθ ή νέος Διαγωνισμός δια τήν Α' Έβδομηνίαν τού 1911. Έν τώ μεταξύ, ούδεις θά δύναται να στείλη Ασκήσεις προς δημοσίευσιν.

Οί λοιποί όροι εινε οι αυτοί με τούς όρους πάντων τών Μεγάλων Διαγωνισμών, τούς όποιους βλέπετε εις τό 5' Κεφάλαιον τού Όδηγού περί Βραβείων (φύλ. 1ον, σελ. 12).

17ου ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ τού τρέχοντος 11ου Διαγωνισού Ασκήσεων θά δημοσιευθούν προσεχώς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οί έχοντες ήδη έτοιμους Συλλογών να τας στείλουν άμέσως, δια να δημοσιεύσω εξ αυτών εις τ'α πρώτα φύλλα τού Ιουνίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 38, όδός Εσφιρίδων τήν 26ην Απριλίου 1910

ΛΟΙΠΟΝ, όσοι μου στέλλετε Ασκήσεις και σ'ες Πνεύμα δέν εινε καιρός, όσοι άνυπομονούσατε να στείλατε και μ' έρωτούσατε ποτε, —ιδού, σήμερα προκηρύσσεται ο νέος 121ος Διαγωνισμός. Τώρα ειμπορείτε.

Αλλά ή προκήρυξις μάς έπιασε όλον σχεδόν τόν τόπον τής Αλληλογραφίας και δι' αυτό με μεγάλην συντομίαν θ' άπαντήσω εις τ'α γραμματά σας, και πολλά μάλιστα θά τα ναφέρω άπλώς.

Ελάβα τήν όραιαν έπιστολήν σου, Ζελιά Χανούμ, καθώς και τήν φωτογραφίαν σου, τήν όποιαν πολύ γρήγορα θά δημοσιεύσω.

Σ' εύχαριστώ θερμώς δια τ'α ξεσπαθώματα Ροδοπαία Έλληνοπούλα. Έννοια σου, και θά μου ξαναγράψης, και θά σο' ξαναπαντήσω, και μετά τόν κομψήν. Μή φοβήσαι!

Έχω τής Καρδίας, μ' ένδιαφέρον έδιόβασα τ'α μεταφραστικά σου βιβάνα, αλλά τήν κρίσιν μου θά τήν ίδής μόνον εις τ' Απολέματα. Τί να σο' ειπω από τώρα;

Δέν έχει να κάνει, φίλε μου Σ. Α. Παντερμαλή έννοουσα καθόλας από τόν τόπον του. Καί φυσικά, όσοι ζούν εις τήν Πόλιν ή εις τήν Αίγυπτον, δέν εινε δυνατόν να εμπνευσθούν εικόνας από τ'α Αθήνας! Γράψε μου.

Είς τήν Παλιόριον και τήν Νέαν Σελήνην, πού έβρασαν εις τήν Χαλκίδα τόν Σύλλογον «Νεολαία», έδωκα και καλήν πρόσδον με πολλές έγγραφές.

Πραγματικώς πολύ περίεργα αυτά που μου γράφεις, Φίλεργος Ήμεροίς... Όσον δια τήν Φασιανήν τού Σαντεκλέρ τό ξέρω ότι εινε σπάνιον κορίτσι.

Όραιάς έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν τήν έδομάδα και οι έξής: Πολύρχος Νέμος, Ασία Χανούμ, Μελάγγα, Μυροβόλος Ίτιά, Όρχόλεκη Ααίδια, Φασιανή τού Σαντεκλέρ, Μασκώτ, Έβελαι Μέλλον, Σωόρπος Μενεξέδες.

Εύχαριστώ επίσης όσους μου έστειλαν κάρτες — και τί όρατες! τί κομψές! — δια τό Πάσχα. Καί τού χρόνου!

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΘΩΝ

Μεγάλον ένθουσιασμόν έπροκάλεσεν ή εύγενής πρότασις τού Έργόπου Αύτοκατόρος, ή

δημοσιευθείσα εις τό 21ον φύλλάδιον. Πρώτη-πρώτη μου έγραψεν ότι αποδέχεται τήν πρότασιν ή Καρδία Έλληνίδος και μου έστειλε 50 λεπτά με τήν υποσχέσιν ότι κάθε μήνα θά μου στέλλη ό,τι ειμπορεί. —Κατόπιν μου έγραψαν και μου έστειλαν: ή Ήχώ τής Δίωξης 25 λεπτά, ο Μικρομέγας 30 λεπτά, ή Μικρά Βοσκοπούλα 10 λεπτά, ή Μελάγγα 20 (ως πρώτην δόσιν), ο Αθανάσιος Διάκος 10 (προτεινών να στέλλουν όλοι από 10 λεπτά μίαν φοράν τόν μήνα ή τούλάχιστον μίαν φοράν τήν τριμηνίαν) ή Έξορίσιος Άνθις 50, ή Ποιμενική Φλογέρα 50 (περιμένω και τήν εικόνα τής να μου τήν στείλη χωρίς άλλο), ή Μασκώτ 20, ο Βασιλείων Ρόδορ 10, ή Τατού 25 και ή Ίδιότροπος Σανθούλα 1 δραχμή. Όσοι εύθως-εύθως άμέσως έμαζεύθησαν δραχ. 4, 40! Δέν έχω καμμίαν άμφιβολίαν, ότι όλοι θά μου στείλουν και εντός όλίγου θάρρους να έγγράσω τούς συστημένους άπόρους, οι όποιοι με τόσην λαχτάραν περιμένουν να γίνουν Συνδρομηταί.

11.—Αί συλλογαί επιγραφόμεναι «Πνευματικά Ασκήσεις δια τόν 121ον Διαγωνισμόν», εινε δεκταί μέχρι τής 10 Ιουνίου ε. ε. (Είμπορείτε να τας στείλατε ως χειρόγραφα υπό ταινίαν επί συστάσει, πληρωόντες μόνον 25 λεπτά ταχυδρομική).

12.—Κατά τό διάστημα τής Β' Έβδομηνίας τού 1910, θά δημοσιεύονται εις τήν «Διάπλασιν» Ασκήσεις, κατ' ελευθέραν έκλογήν, εκ τών έγκριθησόμενων τού παρόντος Διαγωνισμού άποκλειστικώς. Περί τ'α τέλη του έτους θά δημοσιευθούν τ' αποτελέσματα και θά προκηρυχθ ή νέος Διαγωνισμός δια τήν Α' Έβδομηνίαν τού 1911. Έν τώ μεταξύ, ούδεις θά δύναται να στείλη Ασκήσεις προς δημοσίευσιν.

Οί λοιποί όροι εινε οι αυτοί με τούς όρους πάντων τών Μεγάλων Διαγωνισμών, τούς όποιους βλέπετε εις τό 5' Κεφάλαιον τού Όδηγού περί Βραβείων (φύλ. 1ον, σελ. 12).

17ου ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ τού τρέχοντος 11ου Διαγωνισού Ασκήσεων θά δημοσιευθούν προσεχώς.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οί έχοντες ήδη έτοιμους Συλλογών να τας στείλουν άμέσως, δια να δημοσιεύσω εξ αυτών εις τ'α πρώτα φύλλα τού Ιουνίου.

Εγκρίονται: «Ανοήσιτική Νυχτιά» τής Έξορίσιος Άνθις.—Ανεκδότου τού Σημαιοφόρου Έλληρος.—«Ο Φάρος» τού Αθανάσιου Διάκου.—«Τό Κόλασμα» τού Φαιδρού Αδάμαντος.—Διάφορα τού Μικρομέγα.—«Η ύπομονή» τού Καρδυαίου Έπιτορος.—«Εσπέρσις» τής Παλαιούσης Έλλάδος.—«Μεγάλη Άπορία» τής Βασιλείσης τών Ζιζανίων.—«Τ'α παραλείποντα» τού Έλπίδας Φιλαργίου.—«Ανεμιστροβόλος» τής Νέας Σελήνης.—Ποίημα τής Μητρικής Σχογής.—Διάφορα τής Παλιόριος.—Νά ίδουτε όμωσ και ποτα θά πληρωθούν!

Απορρίπτονται: «Ανεκδότου τού Όθωνος».—«Ακλέπτης συλλαβανόμενος».—«Ποιητοκατομαχία».—Παιγνια.—«Τό γέλιο σου».—«Απογοητευσίς».—«Τό Πάσχα» (κατόπιν έσπέρσις).—«Νύχτα».—«Τής Παναγής τού δάκρυ» (στίχον άνευνοίς).—«Ο Κομψήν» (πάλι).—«Ο μετανοήσας κλέπτης».—«Ματαίότης».—«Στη θάλασσα».—«Βύκολος Θεραπεύς» και πολλά άλλα άνέκδοτα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Έργμο Πουλί α (Π. Χ.) Νέδων α (Γ. Κ.) Φιλόμοσος Άνθις κ. (Κ. Σ.) Δημήτριος ο Πολιορκητής, α (Γ. Σ.) Δούλειον Ήλιος α (Ή) Μικροίλα Πατριώτ, κ. (Α. Μ.) Αίωσπος, α. (Σ. Π.) Έθνομάρτυς, α. (Π. Σ.) Καλλιφύλλον Ρόδορ, α. (Ε. Α.) Άνανεώσεις ψευδωνύμων. Βασιλίσσα τών Ζιζανίων, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ναταλάξουν: ή Μασκώτ (0) με Αίγυπτιον Βασιλοπούλα, Ίδιανόητη, 25 Μαρτίου, Ατλαντικόν.—ή Καρδία Έλληνίδος (0) με Ήχώ τής Καρδίας, Θεωροβόλον Καρδίαν, Χιότιο τής Καρδίας, Θεωροβόλον Καρδίαν, Χιότιο τής Καρδίας.—ή Καρδία Έλληνίδος (0) με Αλήθειαν, Χαριτόβουτον Αέρονον, Κόκκινον Διόβολον, Τρακική Μεχμέτ — ή Τατού (0) με Δούμισσον τών Σαλιόνων, Γυιόν τού Ιονίου, Έλληνιστή Θεότητα, Τατού, Γλυκοχάραμα, Αφρόκωπον.

Η Διάπλασις άσπάζεται τούς φίλους τής Παλιόριος (αυτά μόνον εις τας Μικρές Άγγελλας δημοσιεύονται) Έλληνιστήν Είφρος (δέν θάρρησι, έχει όλίγην ύπομονήν) Αέοντα τής Έσπέρσιος (χαίρω που έγινε καλά και πι-

ριμένω) **Ἐθνηκή Ψυχὴ** (εἰς ὄλους τοὺς διαγινόμενους εἰμπορεῖ τώρα νὰ λαμβάνη μέρος, ὡς ἀδελφὸς συνδρομητοῦ ἔμην ψευδώνυμον) **Ποθητὴν Κοσσιανηνόπολιν** (διὰ τὰς τρεῖς πρῶτας Μ. Μουσικῶν λεπτὰ 25· διὰ τὰς ἐπὶ πλέον 5 λεπτὰ ἢ λέξεις, ὅχι ἡ πρότασις ἐνόησεν τώρα; τὴν διεύθυνσιν σου εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς δι' ἐπιστολῆς, τὴν ὅποιαν θὰ διαβιβάσῃ τὸ γραφεῖόν μου· ἀλλὰ πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ 25 λεπτὰ διὰ τὰ ταχυδρομικά) **Γυμνάσιον Ἰωαννῶν (ἔστειλα)**· **Ἐνδοξον Ὑδραν (ἔστειλα)**· **Βασιλοσσαν τῶν Ζαβανῶν (ἔστειλα)**· **Ρήγαν Φεραίων (ἄρα ἡ ἐκκλησίᾳ σου)**· **Ἐνα Σιμωναῖον (καὶ βέβαια, γίνεταί τιποτε χωρὶς λόπον;)**· **Φιλέσημον Ἰουγῶνα (ἐπιτρέπεται· φίλησί μου τὰδελεφάκια)**· **Τηλέμαχον καὶ Στέφανον Ν. (ἔλαβα εὐχαριστώ)**· **Νικ. Γ. Καρ. (πολὸν καλὰ στέλλε μου νὰ τὰς ἴδω)**· **Προσεγγίζουσαν Ἐλευθερίαν (ἔχει καλῶς· εἰμπορεῖς νὰ στείλῃς τὰς λύσεις κατὰ μῆνα)**· **Ψευδώνυμον (εὐχόμαι παραστατικὰ εἰς τὸν ἀδελφόν σου· γράφε μου ἅμα ἡσυχάζης)**· **Στέφανον Δόξης (ἔστειλα)**· **Πάροχουσαν Ἑλλάδα (εὐχαριστῶ πολλὸ δι' ὅσα γράφεις)**· **Ζέφυρον (ἔλαβα εὐχαριστῶ)**· **Υπερήφανον Ἑλληνοπόλι (εὐχαριστῶ πολλὸ διὰ τὰς ἐνεργείας)**· **Ἐρμῆν τοῦ Πραξιτέλους (ἔστειλα)**· **Αἰδημένην Λαωνίαν (πῶς εἰμπορῶ νὰ σοῦ πᾶ πῶς εἶνε;)**· **Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης (τὰ ἔλαβα ἡ εὐχαριστῶ)**· **Παιδί τῆς Ἀγγελίου (καλὴ ἢ ἴδω σου καὶ θὰ τὴν βάλω εἰς ἐνεργεῖαν)**· **Τρακιετῆ Μεχμὺτ (δὲν ἐπιτακνὸν ὅτι ἀπὸ τὰ ἐγκρινόμενα δημοσιεύονται ὄλγα διὰ κλήρου;)**· **Α. Σωτηριάδου καὶ Ἐμμανουὴλ Α. Το. (ἄρθος εὐκόλως ἐνοουμένον)**· **Παιωμητὴν Καλόβην κτλ. κτλ.**

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27 Ἀπριλίου, θάπαντησάι εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 18 Μαΐου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 25 Μαΐου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 12 Ἰουνίου.

219. Δεξιόγραφος.

Ζῶνον κραυγὴν μὲ σύμφωνον
Καὶ ὀπισθικά ἐν ἐνέσσει,
Ἱστορικῶς διάσημος
Πόλιν θὰ φανερώσῃς.

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τῆς Δουλῆς Σουλῶνας*

220. Στοιχειώδης φωνή.

Ἀπὸ φοβερῶν Τιγῶνα
Δύο γράμματα ἀφοιτῶ
Καὶ ἀμέσως σοῦ τὸν κάμω
Χρήσιμο σὸ μαγαρεῖο.

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τῆς Ζιλιχῆ-Χανόμα*

221. Ἀναγραμματισμός.

Ἐάν θέλῃς νὰ μὲ λύσῃς
Ὡς θεῶν νὰ μὲ ζήτησῃς,
Τῶρ ἀναγραμματίστῃς μὲ
Κ' εἰς τὰς ὥρας ζήτησέ με.

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τῆς Ἰλιανῆς Σιαμοφόρας*

222. Δημιῶδες πρόβλημα.

Τρεῖς ἑνδέκα, τρεῖς δώδεκα,
Τρεῖς δεκαπέντε καὶ ἑνδέκα,
Ἐπτά καὶ ὀκτώ καὶ δεκαοκτώ
Καὶ πέντε καὶ ἕνα καὶ μισό.
Πόσα κάνουν;

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τὸ Καρδί τῆς Πάνης*

223. Ρόμβος.

- 1.—Μέσ' ἑς τὸ βράβηρον θὰ μάθῃς
Πῶς τελειώσω, πῶς ἀρχίζω.
- 2.—Στὸ σκοπιάδι μου θὰ πάθῃς,
Λάπα-θάλαμα, καὶ μαυρίζω.
- 3.—Χρόνον ὄλιω νεωτάτων
Ποιητῆς ρομαντικῶς.

4.—Ἐν ἐκ τῶν ἐπισημασμένων.
Ὅλ' αὐτὰ εἰς τὴν οἰκρά
Καὶ ὁ Ρόμβος μὲ χαρὰ
θὰ γενῆ πραγματικῶς.
(Αἱ λέξεις μόνον ὁρίστικῶς.)

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τὸν Ἰδουλιεῖον*

224. Κρυπτογραμματῶν.

1 2 3 4 5 6 7 8	=	Ζῶνον.
2 1 2 8	=	Θεός.
3 6 1 7 8	=	Αὐτοκράτωρ.
4 3 4 8	=	Ζῶνον.
5 7 8	=	Νῆσος.
6 1 2 8	=	Θεός.
7 1 4 8	=	Θεός.
8 2 3 2 8	=	Δυστυχῆς.

**Ἐπιπέδη ἀπὸ δ. Σ. Σαλαμάρνα*

225. Μαγικὴ εἰκόνα ἀνερ Εἰκόνας.

—Ἐάν καθήσῃς φρόνιμα, μικρὴ Μάρτις, ἕως τὸ βράδυ, θὰ σοῦ δοῦσαι νὰ φῆς κατὰ τί, ποῦ ἔβρω πῶς ἂ ἄρῃται.

—Τί; τί; πῆς μου, Τασία μου!

—Μὰ ἔγὼ εἶπα! δὲν τόκουσαι;

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τὸν Ἑμμανουὴλ*

226. Διπλὴ Ἀμορστικῆς.

Τῶν ζητουμένων λέξεων ἀν βάλῃς τὰρχικῶ, τὸν ἥρωα τοῦ ἔγγραφου, θὰ βρῆς στὰ μυθικά. Τὰ τρίτα καλὴν γράμματα ἀν βάλῃς στὴ γραμμῆ, Θεῶν τῆς ἀρχαιότητος θὰ κάμῃς στὴ στιγμῆ:

- 1.—Ἀνατῆ τῶν Βυζαντινῶν.
- 2.—Τέχνη τῆς ἐκ τῶν κοινῶν.
- 3.—Θεὸς εἰνε τῶν ἀρχαίων.
- 4.—Μία τῶν αἰώνων Μουσῶν.
- 5.—Γνωστὴ πόλις Γαλλικῆς.
- 6.—Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
- 7.—Χώρα Ἀσιατικῆς.

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τῆς Ἰλιανῆς Πατρίδος*

227. Ἑλλιστομορφῶν.

η-εωι-αι-η-υαι.

**Ἐπιπέδη ἀπὸ τὸν Τρακιετῆ-Μεχμὺτ*

ΧΥΣΕΙΣ

- τὸν Πνεύμα. Ἀσκήσεις τοῦ γέλλ. 15
150. Φερμάτοκλῆς (Θέλει τὸ, κλέψι).—
151. Σπόρος-Πόρος.—152. Στρατὸς-ἄρτος.
153. ΔΙΡΩ — 154. Ρ
- Ι Ρ Ι Ψ Κ Α Ι
Ρ Ι Ν Η Α Ρ Κ Α Σ
Ω Σ Η Ε Λ Α Ρ Η Ν Ο Σ
- 155-159. 1. Ἀνακία (καὶ Αἰ ΚΑΚΑ...)
2. Μηλέα (τοῖα ΕΛΗ Μόνον...) 3. Καρὰ (ΑΥΡΑ Καθ'...)
4. Ἐλαία (τὰ ΙΑ ΔΕ-
πτότατον...) 5. Ποιά (στρατιᾶ ΟΡΚῶσαι...)
—160. ΒΟΥΣ (Βραδύς, Ὑγρὸς, Ἰγνῆς, Σκαϊδός).—161. Φοβὸς τοὺς Ἀναούς καὶ δούρα φέροντας.—162.—**Ἡ περὶ ἐπ' οὐδενὸς ἡ-
γαυήθη (ἔπ' ἐν ἰα-ἔπ' οὐδ' ἐν ὡς ἡ γὰ πῆθ.)**

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν μικρόκοσμον τῆς Διαπλάσεως.

Ἀπὸ τὰ αἰματοδερμένια χόματα τῶν ἀκρω-
ρειῶν τῆς Ροδόπης ἀπὸ τὴν ἱερὸν καὶ πλουσίαν
εἰς πενήμιους ἀναμνήσεις κοιλάδα τοῦ ἀγνοτέ-
ρου πατριωτισμοῦ, ἔβη πᾶν τὸ Ἑλληνόφωνον
ἡμιῶδες σπαράξει ἐτι, τὴν Στενίμαχον, τὴν ζη-
λευτὴν εἰς μνημόσυνα ἀνδρείων ὑπέρτερα, δια-
περὶ μὲ τ' ἀόμοιτον ὄμμα τῆς αἰματοσύνης
παδικῆς μου ψυχῆς, τ' ἀδελφὰ πανελλήνια
ἐδάφη καὶ χαίρετ' ἐλάχιστος ἐν ἀμφοῖς ἐγώ,
πλὴν γνήσιος τρητῆς τῶν Πατρίων καὶ ἁ-
παιστος περιφρονητῆς τοῦ βαρβάρου κνούτου,
πάντας καὶ πάσας δι' ἐγὼς Ἑλληνικαίτου
«Γεῖά σας»! — **Δούλιον Ἡμαρ.** (Γ', 61)

Ἀεὶδὰ Σουλτανα, στέλλε μου τὴν φωτο-
γραφίαν σου νὰ τὴν κάμω μαγικὴν εἰ-
κόνα. — **Σωγράφος.** (Γ', 62)

Γράβη ἐν Χαλκίδι Σόλλογος ἢ «Νεολαία»
Ἰπρὸς εὐρυτάτην διδασκίαν τῆς Διαπλάσεως
καὶ ἔγγραφῃν ἀπόρων παιδῶν. Ἰπρὸνται ἀν-
τιπρόσωποι καὶ μέλη πανταχόθεν. Μηνιαία
συνδρομὴ λεπτὰ 50. Διεθδύνας Ἀριστοῦ. Παύ-
λου ἢ Θεοδ. Θεοχαρῆν, μαθητὰς Σχολα-
ρχεῖου, Χαλκίδα. (Γ', 83)

Συγχαίρομεν **Χασακί** διὰ τὸ ἀπονεμηθῆν
αὐτῷ παράσημον τοῦ Τάγματος εἰ κα-
λοῦται. — **Ἡ Παρὰ.** (Γ', 84)

ἘΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΑΓΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ 20 ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 184)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀθ. Δημητρίου, Καλλιόπη Ε. Ἀ-
πόστολ, Ρυθὴ Γ. Παπακοῦδου, Δημήτρ. Π. Καρ-
μυ, Γ. Α. Καραμάνης, Θρασ. Ἀθανασίου, Θ. Κ.
Καμινάς, Μιλλῶνος Νικητῆς, Ἐλλάς, Ἰωάν. Θ. Κε-
νένης, Εὐγένιου Π. Σταματοπούλου, Σταφ. Δημητριά-
δου, Δημητρίου Κ. Εὐμορφόπου, Φλωρεντία Φ. Πα-
παδή, Ἰωάν. Σ. Σαφραντῆς, Κούλα Γ. Βαρβιτσιώτη,
Α. Α. Ρεβάνης (19 καὶ 20), Μιχ. Π. Μανδύκου,
Νίκος Δημητρίου, Ἀριστ. Ἀ. Ἐπαμεινώνου, Δημ.
Α. Σακελλαρίου, Ἄννα Γ. Θεολογίου, Ἀνδρόμαχῆ
Γ. Νικητοπούλου, Σταφ. Α. Τσιτσάνης, Μαρίας Γ. Πα-
ρασκευίδου (19)

ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ: Ἀριάνθη Ἄποδο, Ἐμμ. Α. Τσιολάκης,
Θεόδωρος Α. Δούνας, Ἀριστείδης Γ. Σαράντης (19
καὶ 20) Ἀθανάσιος Μιχαήλ (19), Σταφ. Κ.
Κουρβέτης (19 καὶ 20), Ἀθανάσιος Ἡλιόπουλος,
Ἰωάν. Π. Μασσιλιός (19), Α. Α. Νικολακοπούλου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΑΤΟΛ. Ἰ. Α. Παπαγιάννης.
ΒΟΛΟΥ: Γεώργ. Ν. Φαλακίου.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Στέλλα Ζήνων.
ΚΑΛΑΜΑΤΗΣ: Σ. Γ. Κασσιόπουλος (19 καὶ 20),
Τοῦλα Γ. Αἰλιῶν, Ἀρ. Θ. Κουταροματσάκης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Μιχ. Φαρακωνιάτης, Δημ. Ἰωσ.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Μιχ. Α. Τριπλάκη.
ΚΥΠΡΙΑΔΕΩΣ: Ν. Καραγιάννης.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ν. Γ. Σαβίρης, Δασὶδ Η. Στεφ-
ανῆ, Ἡμερόκλη Παπαγεωργίου (19 καὶ 20), Σταφ. Α.
Αλεξιάδης, Κων. Ζ. Μιχαήλ, Γεώργ. Ἡλ. Δημι-
οῦ, ΔΕΥΚΑΔΕΩΣ: Χρήστ. Η. Καλλιμαῆς (19).
ΜΗΔΟΥ: Εὐγέν. Α. Μύλλη (19 καὶ 20).
ΠΑΤΡΩΝ: Εὐάγ. Α. Ταραπανοπούλου, Η. Ν. Πα-
παντωνοπούλου, Ἰωάννης Α. Μισσηγιάννης, Ἐλευθ.
Η. Κίτσος.

ΠΟΡΟΥ: Εὐάγ. Θ. Σαμαντιάνης.
ΠΥΡΡΟΥ: Νίκη Σπυριδίου, Εὐγέν. Χ. Νικολακο-
πούλου, Μαρίας Ν. Βασιλειάνη.
ΣΥΡΟΥ: Κωνστ. Η. Ἀναγνωστοπούλου, Χαρί-
κλεια Α. Κλιδή (19 καὶ 20), Θεοδ. Ἀρ. Βλαβιτῆς.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κωνστ. Ν. Μιχαήλ, Σταφ. Ν.
Μιχαήλ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ἀριστ. Παύλου, Νικόλ. Μελασιώδης.
ΕΚΔΟΤΗΡΙΚΟΙ

ΑΔΕΛΦΑΝΑΡΕΙΑΣ: Χαρίκλεια Πιττακοῦ, Παι-
σῖτα Σουρῶδη, Εὐεργία Κ. Μιχοῦ, Χρῆστ. Γ.
Παπῆς.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ὀλγα Γ. Βράκου (19), Δημ. Σ.
Σαλαμάρνα.
ΚΥΖΟΥΝΙΩΝ: Ὀρχόκληνη Ἀκτίδα, Μυροβόλος
Ἰρίν, Μαρῖνθη Δημητριάδου.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ρήγας Φεραῖος, Κ.
Η. Διαμαντόπουλος, Κλεοπάτρα Σ. Ραφτάκη.
ΗΥΡΟΥ: (Βουλγαρίας) Παρ. Κ. Διαμαντόπουλος,
Ζαχαρούλα Η. Σταματοπούλου, Μίρδα Τριανταφυλλίδου.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Σενία Ἄννα.
ΣΤΕΦΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Ροδόνη Α. Ἑλληνοπούλου.
ΤΥΡΝΟΒΟΥ: Θεοδ. Κατριντζοπούλου.
ΧΑΛΚΟΒΟΥ: Γεώργ. Α. Κατριντζοπούλου, Σμα-
ράδα Α. Παπαδοπούλου.
ΧΙΟΥ: Α. Η. Σαμῖδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐβδόμων ὁρῶν εἰν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπιθῆ-
σαν εἰς τὴν Κληρονομίαν καὶ ἐπιβεβαιώσαν κατὰ ἰσχύον
αἰ τῆς τρεῖς ΔΕΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑ-
ΔΗΣ, πνευματῆ Κολωνάκη 97 ἐν Ἀθήναις, ΚΑΘΕ-
ΝΙΚΗ Ζ. ΦΑΡΤΑΚΗ, ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Α. ΔΟΥΝΙΑΣ μαθητῆς Σαματιοῦ
Ακτιῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ ἂ μιν πρότος ἐνεργῆσθαι δι'
ἔξ μῆνας, οἱ δὲ ἄλλοι δύο διὰ μῆνα τριμηνίαν ἕκαστος.
Πλευροῦν ὅτι, 3,30 αἱ ὁποῖαι θὰ προσεσθῶν εἰς
τὴν προσεχῆ διαγωνισμόν.
Οἱ ἀποστέλλαντες ἔπιν δευκαπέντε τὴν λύσιν δὲν
ἀναγράφουσι, ὅτις οἱ ἀποστέλλαντες πανταχόθεν ἀπὸ
δευκαπέντε. (Ἐφημερίδα 10 παρὰς ἑσθονικῆς μὲ
5 λεπτὰ ὅσα διὰ 10 λεπτὰ χρειάζονται γραμματι-
σμοῦ 30 παρὰς.)